

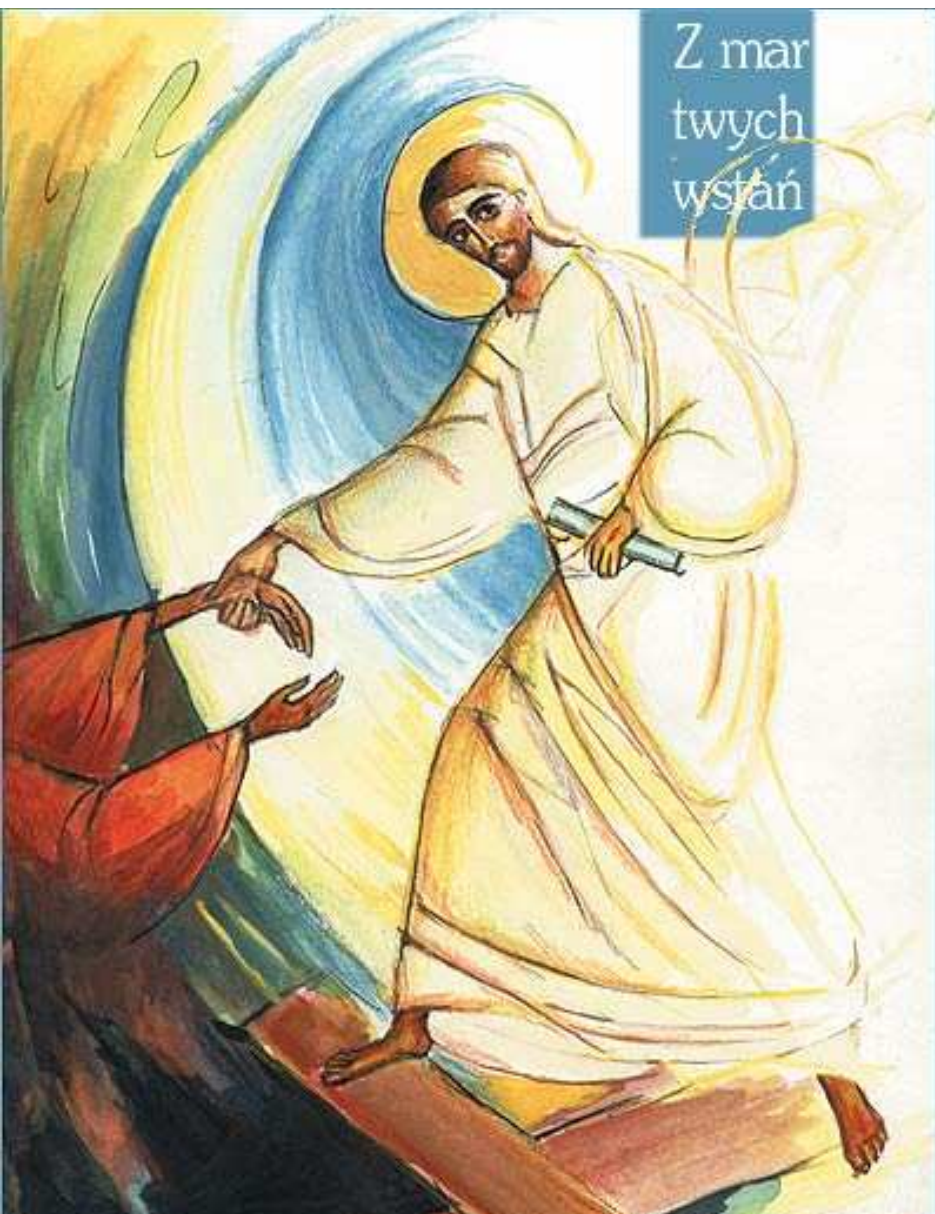
*Poolse Parochie OLV van
Czestochowa in het
Aartsbisdom Utrecht*

*Polska Parafia p.w. N.M.P.
Częstochowskiej w
Archidiecezji
Utrecht*

Proboszcz ks. Tadeusz Koziński s.chr.
Kerkhoflaan 17, 6741 BN Lunteren www.parafiapolska.nl

tel. 0318-482728, 06-44210293
fax 0318-486272
e-mail: proboszcz@parafiapolska.nl

Z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych przekazujemy całej naszej wspólnotie i wszystkim naszym Przyjaciółom garść refleksji związanych z tym pełnym zadumy, ale także radosnym czasem.

Życzymy wiele obfitych łask Bożych.

Ks.Proboszcz i Zarząd

Wielki Post

Liturgiczny okres Wielkiego Postu poprzedzony jest beztroskimi tygodniami karnawału, którego swobodny nastrój pozwala zapomnieć o trudach życia, a także o niedoskonałości natury ludzkiej. Przykazanie kościelne i tradycja nakazują, aby ostatnie spośród karnawałowych spotkań towarzyskich i zabaw tanecznych, zwanych w różnych regionach pod koziółkiem lub śledzikiem, a organizowanych w dniach tzw. zapustów albo w ostatki, zakończone zostały we wtorkowy wieczór, tuż przed północą.

Dwanaście uderzeń zegara oznacza, że oto nadeszła Środa Popielcowa, a wraz z nią – trwający czterdzieści dni – czas wyciszenia i refleksji. Okres ten służyć winien nie tylko wspomnianiu wydarzeń opisanych przez ewangelistów. Jest on swego rodzaju zaproszeniem do podjęcia osobistego wysiłku, pokonywania własnych wad, zwrócenia baczniejszej uwagi na potrzeby otaczających nas ludzi, wreszcie — do duchowego wzrostu, który pomoże bardziej świadomie przeżyć Święta Wielkanocne. Przypominają o tym słowa: „Albowiem pozwalasz Twoim wiernym co roku z oczyszczoną duszą radośnie oczekiwać Świąt Wielkanocnych, aby gorliwie oddając się modlitwie i dziełom miłosierdzia przez uczestnictwo w sakramentach odrodzenia osiągnęli pełnię dziecięstwa Bożego”.

Czas duchowych przygotowań do świąt Wielkanocy obejmował pierwotnie tylko czterdzieści godzin; wymiar czterdziestu dni ustalono w roku 325, podczas obrad soboru w Nicei. Liczba czterdziestu dni (lub czterdziestu lat) posiada bogatą wymowę biblijną: czterdzieści dni to czas potopu (Rdz 7,17), pobytu Mojżesza na Synaju (Pwt 9,11) i wędrówki Eliasza przez pustynię (1 Kri 19,8), to również ogłoszony przez Jonasza okres nawrócenia i pokuty dla mieszkańców Niniwy (Jon 3,4), a wreszcie czas, jaki Chrystus spędził na pustkowiu, poświęcając go na modlitwę i post oraz walcząc z szatanem (Mk 1,12; Łk 4,1). Czterdzieści lat trwała też tułaczka ludu wybranego przed wejściem do Ziemi Obiecanej (Lb 14,33n).

Czterdziestodniowy Wielki Post, liczony od Środy Popielcowej, zamykany jest obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia, które rozpoczynają się w Niedzielę Palmową, czyli ostatnią niedzielę przed świętami Zmartwychwstania. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, wielkopiątkowe wspomnienie męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodzinną adoracją Bożego Grobu radosne przeżycia Wigilii Paschalnej — nocy Wielkiej Soboty aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Liturgia Wigilii Paschalnej otwiera okres wielkanocny.

Z życia Parafii – słowo od Zarządu

KERK BALANS 2007

Wzrasta liczba osób, które zadeklarowały swoje członkostwo polskiej parafii, jak również złożyły zwyczajową coroczną darowiznę (Akcja Kerkbalans). Tym z Państwa, którzy to uczynili, składamy serdeczne podziękowanie. Tych, którzy się jeszcze zastanawiają, pragniemy pomóc przypomnieniem faktu, że parafia pozostaje na własnym rozrachunku. Bądźmy świadomi naszej odpowiedzialności finansowej. Ufamy naszej Patronce, Matce Bożej Częstochowskiej, i prosimy o dalszą opiekę i łaski.

Ogłoszenia parafialne

- * Obrzęd przyjęcia szkaplerza karmelitańskiego z rąk kapłana
Zainteresowani winni się zwrócić do ks. proboszcza
- * Pielgrzymka parafialna do Włoch: 25-31 maja 2007 r.
Program, informacje i zgłoszenia u ks. proboszcza
- * Katecheza dla dzieci oraz katecheza przedmałżeńska
Zainteresowani winni się zwrócić do ks. proboszcza
- * Powtórka z katechizmu, w tej edycji biuletynu parafialnego:
„Eucharystia - SAKRAMENT REALNEJ OBECNOŚCI CHRYSYSTUSA”
- * zapraszamy na stronę internetową parafii: www.parafiapolska.nl, na której publikujemy między innymi aktualny i wartościowy tekst adwentysty Alfreda Palla: „Ostatnie dni Jezusa”.

Porządek Mszy św. w parafii

Arnhem w niedziele i święta, godz. 9:30 oraz w środy, godz. 19:00

Deventer w 4 niedzielę miesiąca, godz. 19:00

Enschede w 2 i 4 niedzielę miesiąca, godz. 16:00

Groningen w 1 niedzielę miesiąca, godz. 17:00

Kerkdriel w 1 niedzielę miesiąca, godz. 15:00

Nijmegen w 3 niedzielę miesiąca, godz. 15:00

Putten w 3 niedzielę miesiąca, godz. 18:00

Utrecht w niedziele i święta, godz. 12:00 oraz w piątki, godz. 19:00

Tiel w 1 i 3 sobotę miesiąca, godz. 19:00

Zwolle w 2 i 4 sobotę miesiąca, godz. 16:30

Miejscowość	Wezwanie i adres kościoła
Arnhem	H. Martinus kerk, Steenstraat 7
Deventer	H. Lebuinus kerk, Broederenstraat 18
Enschede	H. Paulus kerk, G.J. van Heekstraat 414
Groningen	H. Jozef kathedraal, Radesingel 4
Kerkdriel	H. Martinus kerk, Hertog Arnoldstraat 57
Nijmegen	Klooster Broeders van Maastricht, Sterreschansweg 77
Putten	H. Maria Zuivering kerk, Brinkstraat 85
Utrecht	H. Rafael kerk, Lichtenberchdreef 4
Tiel	H. Dominicus kerk, Sint Walburgkerkpad 3
Zwolle	Verrijzenis des Heren kerk, Bachlaan 148

Eucharystia – SAKRAMENT REALNEJ OBECNOŚCI CHRYSYTA

„Kościół żyje dzięki Eucharystii. Ta prawda wyraża nie tylko codzienne

doświadczenie wiary, ale zawiera w sobie istotę tajemnicy Kościoła.

Na różne sposoby Kościół doświadcza z radością, że nieustannie urzeczywistnia się obietnica: «A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,20). Dzięki Najświętszej Eucharystii, w której następuje przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pana, raduje się tą

obecnością w sposób szczególny. Od dnia Zesłania Ducha Świętego, w

którym Kościół, Lud Nowego Przymierza, rozpoczął swoje pielgrzymowanie ku ojczyźnie niebieskiej, Najświętszy Sakrament niejako wyznacza rytm jego dni, wypełniając je ufną nadzieją”.

Jan Paweł II, encyklika Ecclesia de

Eucharistia

Co to jest Eucharystia?

Eucharystia, w liturgii chrześcijańskiej, jest formą lub składnikiem uczty sakralnej. Oznacza albo mszę świętą lub też komunię. Obrzęd wywodzi się z liturgii żydowskiej a nazwa pochodzi od czynności Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy:

"dziękczynienie". Eucharystia zastąpiła chrześcijanom żydowską Paschę i rozwinęła się stopniowo w liturgię mszy. Rozróżnia się:

- sprawowanie Eucharystii, co jest jednoznaczne z mszą św.,
- przyjmowanie Eucharystii. Eucharystia jest sakramentem Bożej obecności:

„A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata..” (Mt 28,20).

Eucharystia, termin zaczerpnięty z języka greckiego, znaczy dziękczynienie (składane Bogu). Ofiara, znaczy modlitwa złożona w ofierze Bogu. Msza święta, termin z języka łacińskiego, oznacza zakończenie, rozesłanie, wyjście z Jezusem w życie.

Jak Chrystus przygotowywał słuchaczy na ustanowienie Eucharystii?

Na ustanowienie Eucharystii Chrystus Pan przygotowywał słuchaczy przez cudowne rozmnożenie chleba i przez mowę eucharystyczną, w której powiedział: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto

pożywa ten chleb, będzie żył na wieki... Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne... trwa we Mnie, a ja w nim" (J 6, 51.54.56).

Jak Chrystus ustanowił Eucharystię?

Chrystus ustanowił Eucharystię podczas Ostatniej Wieczerzy, gdy wziął chleb, dzięki czynił, połamał go i podał uczniom, mówiąc: "To jest Ciało moje, które za was będzie wydane; czyńcie to na moją pamiątkę".

Po Wieczerzy powiedział nad kielichem: "Ten kielich, to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana" (Łk 22, 19-20).

Co to jest Msza święta?

Msza św. jest celebracją Eucharystii i obejmuje:

- głoszenie słowa Bożego,
- dziękczynienie składane Bogu Ojcu za wszystkie Jego dobrodziejstwa, a zwłaszcza za to, że darował nam Syna,
- konsekrację chleba i wina,
- uczestniczenie w uczcie liturgicznej przez przyjmowanie Ciała i Krwi Pańskiej.

Aby Msza św była ważna muszą być spełnione trzy podstawowe warunki:

- Obecność Intencji mszy św, którą kapłan zanosi Bogu w intencji Kościoła
- Używanie do konsekracji hostii z niezakwaszonego ciasta oraz wina mszalnego
„vinum de vite”
- Odmawianie podczas Kocekracji, modlitw przewidzianych kanonen mszy św,

to znaczy normami ustalonymi przez Stolicę Świętą.

Kto może przewodniczyć mszy św.?

Tylko kapłani ważnie wyświęceni mogą przewodniczyć Ofierze eucharystycznej

i konsekrować chleb i wino, aby stało się Ciałem i Krwią Chrystusa Pana.

Co to jest konsekracja?

Konsekracja jest to przeistoczenie chleba w Ciało i wina w Krew Chrystusa. Innymi słowy pod postaciami chleba i wina jest rzeczywiście i istotowo obecny Jezus Chrystus, Zbawiciel świata.

Kto i jak często może przyjmować Komunię świętą?

Komunię świętą może przyjmować ten, kto jest w stanie łaski. Jeżeli ma świadomość, że popełnił grzech śmiertelny, powinien najpierw otrzymać indywidualne, czyli nie tzw. ogólne, rozgrzeszenie w sakramencie pokuty. Jest rzeczą właściwą, by wierni, jeśli tylko są odpowiednio usposobieni, przyjmowali Komunię za każdym razem, gdy uczestniczą we Mszy świętej (KPK 917). Zobowiązani są do tego przynajmniej raz w roku, możliwie w okresie Wielkanocy (KPK 920). Dobrze jest, gdy jesteśmy u Komunii Świętej również z innych okazji naszej Mszy Św., świąt kościelnych, początku i końca roku szkolnego, pierwszego piątku, bardzo dobrze, gdy systematycznie przystępujemy do Komunii. Pełnym sensem Eucharystii jest uczestnictwo we mszy św. wraz z komunią.

Jakie owoce sprawia Komunia święta?

Przyjmowanie Chrystusa w Komunii świętej:

- pogłębia zjednoczenie z Nim,
- gładzi grzechy powszednie i chroni przed ciężkimi,
- umacnia jedność Kościoła,
- jest zadatkiem przyszłej chwały.

Obrzędy Mszy św. (Ordo missae)

OBRZĘDY WSTĘPNE

Ritus initiales zwane są inaczej obrzędami otwarcia lub liturgią zgromadzenia i obejmują:

- Procesja i pieśń na wejście
- Pozdrowienie ołtarza i znak krzyża świętego
- Pozdrowienie wiernych
- Akt pokuty, Kyrie eleison
- Gloria
- Kolekta - Rozpoczyna ją wezwanie kapłana: „*Módlmy się*”.

LITURGIA SŁOWA

- Czytania
- Psalm, Alleluja
- Ewangelia
- Homilia

- Credo
- Modlitwa powszechna

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

- Przygotowanie darów
- Prefacja
- Modlitwa Eucharystyczna.
- Epikleza
 - „Uświęć te dary mocą Twojego Ducha, aby stały się dla nas Ciałem i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa.”
 - Podczas odmawiania epiklezy kapłan wyciąga ręce nad darami, a przy słowach „Ciałem i Krwią” czyni nad nimi znak krzyża.
- Konsekracja
- Aklamacja anamnetyczna
 - „Tajemnica wiary”
 - Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci.*

Uwielbienie Bogu znajduje wyraz przede wszystkim w Prefacji i w Sanctus (Święty), a zakończenie modlitwy eucharystycznej ujmuje je w słowach: *Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże Ojczyce wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała przez wszystkie wieki wieków.*

OBRZĘDY KOMUNII

- Ojczyce Nasz
- Znak pokoju
- Łamanie chleba i zmieszanie świętych postaci
- Komunia święta celebrans
- Komunia święta wiernych
- Puryfikacja naczyń liturgicznych
 - podczas tych czynności kapłan odmawiana w ciszy:
 - „Daj nam Panie czystym sercem przyjąć to, co spożyliśmy ustami, a dar otrzymany w doczesności niech będzie dla nas lekarstwem na życie wieczne.”

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

- Błogosławieństwo: „Niech was błogosławi...”
- Po błogosławieństwie ma miejsce rozesłanie
„Idźcie w pokoju Chrystusa”
Bogu niech będą dzięki
- Pocałunek ołtarza oraz wyjście celebransa z asystą do zakrystii

Słowo końcowe

Powinniśmy zawsze pragnąć odkrywać piękno liturgii oraz jej zakorzenienie zarówno w tradycji żydowskiej, kulturze pierwszych chrześcijan, jak i całej historii Kościoła. Niech nie będzie to jedynie poznanie intelektualne, lecz prowadzi do coraz większego umiłowania mszy Św. i przez wiarę oraz miłość otwarciem na tajemnicę eucharystycznej obecności Zmartwychwstałego Pana.

Święty Paweł pisze do pierwszych wyznawców Chrystusa:
„Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest uczestnictwem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa?” (1 Kor 10,16).

Warto przeczytać

1. Jan Paweł II o Eucharystii
 - [Encyklika Ecclesia de Eucharistia](#)
 - [List apostolski Dominica cenae o tajemnicy i kulcie Eucharystii](#)
 - [List apostolski Mane nobiscum Domine](#)
 - [Jan Paweł II na Boże Ciało](#)
 - [List z okazji 750-lecia święta Bożego Ciała](#)
2. Benedykt XVI o Eucharystii
 - [Niech Jezus będzie waszym Przyjacielem](#)
3. Internet: <http://liturgia.wiara.pl>

Rekolekcje parafialne

Rekolekcje prowadzi duszpasterz akademicki ks. Andrzej Trojanowski S.Chr.,
http://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_Trojanowski

Arnhem

- 11.03.07 Niedziela – Msza św. z nauką godz. 9.30.
12.03.07 Poniedziałek – Msza św. z nauką godz. 20.15.
13.03.07 Wtorek – Msza św. z nauką godz.19.00.

Enschede

- 09.03.07 Piątek – Msza św. z nauką godz. 19.00.
10.03.07 Sobota – Msza św. z nauką godz. 19.00.
11.03.07 Niedziela – Msza św. z nauką godz. 16.00.

Utrecht

- 10.03.07 Sobota – Msza św. z nauką godz. 14.00.
11.03.07 Niedziela – Msza św. z nauką godz. 12.00.
12.03.07 Poniedziałek – Msza św. z nauką
godz.18.30.

W czasie rekolekcji okazja do spowiedzi

Droga krzyżowa

- Arnhem w każdą środę o godz. 18.30.
Utrecht w każdy piątek o godz. 19.00.

Gorzkie żale

- Arnhem w każdą niedzielę o godz. 9.05.
Utrecht w każdą niedzielę o godz. 11.50.
Enschede przed Msza św. o godzinie 15.45.

Triduum Paschalne – porządek mszy św. i liturgii

Arnhem

- 05.04.07 Wielki Czwartek – Liturgia godz. 19.00.
06.04.07 Wielki Piątek – Liturgia godz. 18.00.
07.04.07 Wielka Sobota – Poświęcenie pokarmów godz.
13.00.

Adoracja przy grobie Pana Jezusa
godz. 18.30–19.30.

- 08.04.07 **Wielkanoc**– Liturgia Wielkiej Nocy i
Rezurekcyjna godz. 9.00.
09.04.07 Poniedziałek Wielkanocny – Msza św. godz.
9.30.

Utrecht

- 06.04.07 Wielki Piątek – Liturgia godz. 16.00,
następnie adoracja przy grobie Pana
Jezusa
07.04.07 Wielka Sobota – Liturgia godz.16.00,
następnie poświęcenie pokarmów
08.04.07 **Wielkanoc**– Msza św. godz. 12.00.
09.04.07 Poniedziałek Wielkanocny – Msza św. godz.
12.00.

Enschede

- 07.04.07 Wielka Sobota – Poświęcenie pokarmów godz.
10.00.
08.04.07 **Wielkanoc**– Msza św. godz. 16.00.

Okazja do spowiedzi około 30 minut przed Msza sw, lub po jej

zakonczeniu

Tego szczególnego dnia wychwalajmy Boga, naszego Ojca, za Wielką noc, podczas której Jego Syn, Jezus Chrystus, Zmartwychwstał. Przeżyjmy tamto wydarzenie opisane w Ewangelii Św. Jana

Modlitwa w WIELKANOCNY PORANEK

(Ewangelia ś

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen!

- Dziękując Bogu Ojcu za jego miłość do nas, odmówmy modlitwę, którą

nauczył nas sam Jezus Chrystus: Ojciec nasz

- Pozostając w ciszy przedstawmy z wiarą Bogu nasze podziękowania i

prośby, aby nam pobłogosławił... Ciebie prosimy!.. wysłuchaj nas Panie!

- Polećmy nas i nasze rodziny, sąsiadów i potrzebujących Najświętszej Maryi

Pannie, Matce Jezusa: Zdrowaś Mario ...

Jezu Nasz Panie, blask Twego Zmartwychwstania rozprasza mroki naszych serc. Obdarz nas łaską pokory, byśmy widzieli w prawdzie swoje życie i wielbili Boga Ojca za Jego miłość do nas. Chryste nasza Pascho, napełnij nas Twym Duchem Świętym, abyśmy z radością świętowali Twoje zwycięstwo nad śmiercią, piekłem i szatanem. Niech nasze życie będzie godne Twojej ofiary na krzyżu, zmartwychwstania i otrzymanego zbawienia. Jezus Chrystus zmartwychwstał- Prawdziwie Zmartwychwstał Alleluja!!! Jezu Ufamy Tobie - Amen!

Składamy sobie życzenia następnie odmawiamy przed posiłkiem codzienną modlitwę.

"Panie Jezu pobłogosław nas, te pokarmy, tych, którzy je przygotowywali, którzy będą je spożywali, spraw aby na tym stole nie zabrakło chleba ani miłości do

Twojej Matki. Naucz nas dzielić się tym pokarmem ze wszystkimi. Pobłogosław tych, którzy tego pokarmu dziś spożywać nie mogą. Panie Jezu zasiądź pośród nas i bądź naszym Gospodarzem. Amen!"

Szkaplerz z Góry Karmel

Papież Jan Paweł II nosił go także.

Szkaplerz Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel to szata będąca znakiem pobożności maryjnej.

Historia szkaplerza sięga połowy XIII wieku i związana jest z wizją Szymona Stocka - karmelity. W nocy z 15 na 16 lipca 1251r. w klasztorze w Aylesford (Anglia) Szymon Stock pokornie prosi Maryję o rozwiązanie trudnej sytuacji

Zakonu Karmelitańskiego, w jakiej się wówczas znalazł po powrocie do Europy z Ziemi Świętej i o to, aby przyszła mu z pomocą.

Maryja ukazała się w odpowiedzi na modlitwy św. Szymonowi, który wzywał ją słowami: "Kwiecie Karmelu". Matka Boża, wskazując szkaplerz, powiedziała: To będzie dla ciebie i dla wszystkich Karmelitów przywilejem, kto w nim umrze, nie zazna ognia wiecznego. Nałożenie szkaplerza dokonuje się przez zawieszenie go na szyji lub - w przypadku dużej liczby wiernych przyjmujących go - przez położenie szkaplerza na ramieniu. Pierwszy szkaplerz musi być poświęcony i wykonany z sukna (nie tylko z wełny). Po zniszczeniu lub zagubieniu pierwszego szkaplerza można nabyć drugi i nałożyć go sobie samemu. Podobnie czyni się w przypadku zaprzestania noszenia, jeśli nie było to spowodowane wzgardą (wtedy należy przyjąć szkaplerz ponownie). Wpisanie do księgi bractwa dokonuje się przez podanie imion i nazwisk osób przyjętych oraz własnoręczny podpis kapłana. Obecnie w Polsce jest sto kilkadziesiąt bractw szkaplerznych, głównie przy klasztorach karmelitańskich obu części rodziny karmelitńskiej, to jest OO. Karmelitów i OO. Karmelitów Bosych wraz z ich żeńskimi klasztorami. Po przystąpieniu do bractwa ważnym elementem formalnym jest noszenie szkaplerza (lub medalika czy medalionu szkaplerzowego) na sobie. Nie wystarczy przechowywać go w domu lub nosić w kieszeni. Zaleca się noszenie

szkaplerza, jakkolwiek nie jest to konieczne do zyskiwania łask i odpustów. Medalik szkaplerzny, wprowadzony do użytku w 1910 r. przez św. papieża Piusa X, musi przedstawiać z jednej strony Najświętsze Serce Jezusa, a z drugiej obraz Najświętszej Maryi Panny. Samo noszenie szkaplerza nie zapewnia zbawienia. Nie jest to bowiem paszport z wizami do nieba, za okazaniem którego, po życiu pełnym lenistwa, minimalizmu i duchowej letniosci, można osiągnąć życie wieczne. Nie można szkaplerza traktować jak amuletu czy talizmanu. Byłoby to magią i zabobonem.

Nie można zbawić się dzięki przywilejowi czy dyspensie, ale dzięki łasce Chrystusa Pana i dojrzałej wierze. Szkaplerz musi wyrażać autentyczne życie chrześcijańskie, pobudzać do czynów miłości Boga i bliźniego. Nie może być jedynie pustym znakiem.

Nie można pokładać całej ufności w kawałku materiału, który przecież sam z siebie zbawić nie może. Szkaplerz karmelitański jest duchowym znakiem nabożeństwa maryjnego, polegającego na wewnętrznym oddaniu i poświęceniu się Niepokalanej Dziewicy. Nosić szkaplerz święty - znaczy uznawać Maryję za duchową Matkę, Pośredniczkę, Opiekunkę i Siostrę. Nosić "szatę Maryi" - znaczy przyznać się do podobieństwa do Maryi w sposobie myślenia, wartościowania, działania i apostołowania. Oznacza to też bycie znakiem nadziei dla innych, obdarzenie ludzi Zbawicielem jak Maryja i solidarność z pozbawionymi nadziei. Upodobniamy się do Maryi, dążąc do czystości, pokory, skromności, cichości, żyjąc wielkim zawierzeniem Bogu, będąc wdzięcznym za otrzymane łaski i ofiarnym w miłości bliźniego. Maryja uczy się otwierania się na wole Bożą, współpracy w dziele zbawienia, życia w bliskości Jezusa, rozważając każde jego słowo w swoim sercu. Matka Boża, pomagając Kościołowi, pragnie, abysmy i my włączyli się w pomoc duchową innym (np. Przez modlitwę, post, pokutę, ofiarę, apostołat). Nosząc szkaplerz, stajemy się roztropni, bo przez powierzenie się Niepokalanej Dziewicy przewidujemy ostateczne rozstrzygnięcie naszego ziemskiego bytowania. Stajemy się także mężni w walce z przeciwnościami i wstrzemieszliwi w celu uzyskania

tzw. Sobotniego przywileju. Dzięki świadomemu noszeniu „szaty Maryi” i codziennemu powierzeniu się Matce Bożej, pogłębia się duchowa więź dziecka z matką. Ta więź wyraża się pogłębia przez modlitwę, medytację, czytanie Pisma św. w czasie nabożeństw, pielgrzymek i procesji maryjnych. O tym wszystkim przypomina nam szkaplerz święty. To przez ten dar przykład Matki i Mistrzyni pociąga i zobowiązuje.

Obowiązki osób należących do Bractwa Szkaplerznego

- Przyjąć szkaplerz karmelitański z rąk kapłana.
- Wpisać się do Księgi Bractwa Szkaplerznego.
- W dzień i w nocy nosić na sobie szkaplerz.
- Odmawiać codziennie modlitwę wyznaczoną w dniu przyjęcia do Bractwa (zwykle „Zdrowaś Maryjo” lub „Pod Twoją obronę”...)
- Naśladować cnoty Matki najświętszej i szerzyć Jej cześć.

Przywileje szkaplerza karmelitanskiego

- Kto umrze odziany szkaplerzem świętym, nie zostanie potępiony.
- Noszący szkaplerz święty zapewnia sobie opiekę Matki Bożej w tym życiu,
A w szczególności w godzinie śmierci.
- Każdy, kto pobożnie nosi szkaplerz i naśladuje cnoty Maryi, zostanie
wybawiony z czyśćca w pierwszą sobotę po swojej śmierci.
- Ci, którzy należą do Bractwa Szkaplerznego, są duchowo złączeni z
Zakonom Karmelitanskim i mają udział w jego duchowych dobrach za życia
i po śmierci, a więc: we mszach św., komuniach św., umartwieniach,
modlitwach, postach itp.